

PARLAMENT DE CATALUNYA

Roger Torrent i Ramió

President

Acte de lliurament de la Medalla del Montgrí a Dolors Bassa

Torroella de Montgrí, 24 d'agost de 2018

Bon dia. Regidors, regidores, diputats, senador, secretari general del sindicat, conseller i amic, quan l'alcalde, i amic, em va proposar de ser avui aquí li vaig dir que, evidentment, seria un honor ser avui a Torroella, que seria un honor ser-hi per la Dolors. Tanmateix, qui hauria de ser avui aquí, qui hauria de parlar, és la meva predecessora, la presidenta Forcadell, la Carme Forcadell, que, com la Dolors, és a la presó.

Quan l'alcalde em va proposar de ser avui aquí li vaig dir que, evidentment, seria un honor, i, és clar, no li vaig posar cap condició. Avui, però, si m'ho permeteu, sí que li'n vull posar una. Alcalde: ben aviat, quan es faci justícia i la Dolors torni a ser lliure, quan torni lliure a Torroella, jo també hi vull ser. Llavors no parlaré, no diré res. M'estaré en un racó i, simplement, com tots vosaltres, l'abraçaré. L'abraçarem i li direm: «Ben tornada, Dolors. Gràcies per tot.»

L'alcalde parlava de compromís. Jo també vull parlar de compromís. De vegades confonem el compromís amb el crit abrindat, amb picar-nos constantment el pit, amb la grandiloqüència en les paraules, amb les grans paraules. I el compromís no és això. El compromís no és mut, però és callat. El compromís són més fets que no paraules, més fer que no dir. El compromís, no només en la política, o en l'àmbit sindical, o a l'escola, que són els àmbits de la Dolors, sinó en cadascun dels racons de les nostres vides, es demostra amb els fets. El compromís vol dir fer el que cal en cada moment, pesi a qui pesi, signifiqui el que signifiqui. Fer el que cal en funció d'uns principis, d'uns fonaments bàsics, d'unes creences que guien la nostra vida.

Aquest és el compromís de la Dolors. Aquest és el compromís que sempre ha exercit la Dolors, amb fets, amb qüestions concretes, tangibles, més que no amb grandiloqüència, més que no amb grans proclames, més que no amb grans paraules.

De fet, el compromís és fidelitat; fidelitat a unes idees, a uns valors, a uns principis. I la Dolors, efectivament, és això. Avui ho hem vist. Tots la coneixem, tots l'estimem i tots ho sabem perfectament. Potser és per la seva vocació pedagògica. Perquè, què

PARLAMENT DE CATALUNYA

Roger Torrent i Ramió

President

és, la pedagogia, si no és creure en un projecte malgrat tot, creure en les persones malgrat tots els entrebancs, creure que les persones es desenvoluparan i milloraran la seva vida malgrat totes les dificultats? Aquest és el compromís de la Dolors, que sempre ha demostrat coherència amb unes idees i que sempre ha demostrat rigor a l'hora d'aplicar aquestes idees.

I, sobretot, la Dolors és una dona d'acció, una dona d'acció que allà on ha estat –al sindicat, a l'ajuntament, a la Generalitat, al Govern del seu país– ha demostrat que, efectivament, el seu compromís amb la defensa de la justícia social, la llibertat i la democràcia és irrenunciable, és innegociable. És tan innegociable, que això és el que l'ha dut a la presó. Defensar la justícia social, la llibertat i, sobretot, la democràcia és el que l'ha dut a la presó. Per això, el judici, aquest judici polític que aviat veurem, no ha de ser un judici de defensa, sinó un judici per denunciar la repressió que pateix la Dolors, que pateix la Carme Forcadell, que pateixen tots els presos i tots els exiliats. Aquest judici ha de servir per a això, per desmuntar aquesta farsa, per demostrar aquesta gran mentida, per desmuntar aquestes acusacions de delictes que no han existit, que no han comès mai.

Aquest judici, doncs, ha de servir per denunciar, però també per dir, ben alt i clar, com hem fet sempre, com farem sempre, que votar no és cap delictes. Votar és l'essència de la democràcia. Per tant, com pot ser un delictes, votar? Com pot ser un delictes escoltar la gent? Com pot ser un delictes donar veu als ciutadans i les ciutadanes d'aquest país? Això no és cap delictes, en democràcia. I això és el que ha dut la Dolors a la presó, i tots els altres companys, a la presó, també, o a l'exili.

És per això, que se sacrifiquen; és per això, que se sacrifica la Dolors. Perquè parlem clar: és un sacrifici, efectivament; un sacrifici personal, però també familiar. És un sacrifici per la seva mare, per la seva germana, pels seus fills, per tota la família. És un sacrifici que fan per tots els qui van anar a votar. Pels qui van votar «sí» i pels qui van votar «no». I fins i tot pels qui no van anar a votar. Encara més: avui encara no ho veuen, però és un sacrifici, també, pels qui creuen que no s'havia de votar. Al final, el que ha fet la Dolors és defensar els drets i les llibertats fonamentals de tothom, independentista o no, dels qui van votar «sí» i dels qui van votar «no», i, fins i tot, com deia, dels qui no van anar a votar. Això és la democràcia, i això és el que hem de posar sobre la taula en aquest judici.

Al capdavant, i això és el que ha mogut sempre la Dolors, tot plegat no serà en va. Aquest sacrifici, aquest compromís, no serà en va, sinó que serà per les nostres

PARLAMENT DE CATALUNYA

Roger Torrent i Ramió

President

llibertats i els nostres drets, els individuals i els col·lectius, els de cada un de nosaltres, però també els de tots nosaltres en conjunt, els de tots els veïns i les veïnes de Torroella, els de tots els catalans i les catalanes. Aquest sacrifici no serà en va. La Dolors ens demostra que el compromís s'exerceix pesi a qui pesi i passi el que passi, i s'exerceix defensant la dignitat; la dignitat com a persones, la dignitat com a ciutadans i la dignitat com a poble. Els fets ens demostren que una no existeix sense l'altra. Sense la dignitat personal no podem ser ciutadans i ciutadanes, i si no som ciutadans i ciutadanes de ple dret, no súbdits, una democràcia no és plena, i, per tant, com a poble no ho som plenament. Aquesta és la triple dignitat –personal, ciutadana i de país– que ha defensat allà on ha calgut la Dolors, pensant sempre en vosaltres, en nosaltres, en la gent, en els nostres fills i les nostres filles, en la seva neta, en tots els qui vindran.

Fixeu-vos que la Dolors sempre parla del paisatge del Montgrí, d'aquest entorn, d'aquest fantàstic entorn que teniu. Parla del Montgrí i de la Gola, del paisatge que veia cada dia i l'emocionava. El paisatge, per si mateix, és estètic, és bonic, però el paisatge té el valor de recordar-nos la gent, i quan la Dolors escriu a les cartes que pensa en el Montgrí abans de dormir és perquè pensa en vosaltres, és perquè pensa en els seus amics, en les seves amigues, en els seus familiars, en tota una comunitat que l'esperem.

La Dolors, doncs, és compromís, és sacrifici, és pensar sempre en la gent, però també és esperança en el futur. I amb això vull acabar, amb l'esperança en el futur. Avui és un dia per reivindicar la figura de la Dolors. I tant que sí. I ho farem tantes vegades com convingui. Aviat la podrem abraçar i li podrem donar la mà, li podrem fer petons i li explicarem com l'hem enyorat. Mentrestant, però, i sempre, perquè és el que ella vol, perquè és el que ella ens demana, ens mantindrem sempre fidels a una triple esperança: a l'esperança que es faci justícia, a l'esperança que surti de la presó i a l'esperança que torni. Només així es farà justícia. Ser a prop de casa no és ser a casa. On han de ser tots els companys és amb els seus, a casa, lliurement.

I l'esperança també que siguem dignes. Sapiguem fer-nos dignes del seu compromís. No defallim. Si nosaltres defallim, a ells els serà més difícil resistir. Per tant, no podem defallir, hem de ser dignes d'aquest compromís que han demostrat la Dolors i tots els presos i exiliats.

Finalment, vull recordar per què ho fem, tot això. Ho deia l'alcalde: tot això ho fem per la llibertat. Tot aquest sacrifici és per la llibertat, per uns ideals, per uns valors,

PARLAMENT DE CATALUNYA

Roger Torrent i Ramió

President

però, sobretot, per una societat millor, més justa, per un país millor. No ho oblidem mai. Això també ho deia la Dolors en aquesta carta que llegíem: això no va de banderes i no va d'altres qüestions identitàries; això va de tots nosaltres, de tots vosaltres, i, sobretot, va del fet que els catalans i les catalanes del futur tinguin un país millor. Això és el que ha demostrat sempre la Dolors, i per això li hem d'estar agraïts.

Gràcies, ajuntament; gràcies, vila de Torroella, per aquest emocionat record i per aquesta reivindicació de la figura de la Dolors; gràcies, família, pel que patiu, pel que suporteu. I, sobretot, moltes i moltes gràcies, Dolors. Estic convençut que, malgrat l'amplitud, la fredor i la grisor de les parets de la presó, avui ets a Torroella, que avui sents Sant Genís, que avui participes en la teva festa major amb la teva gent. Moltíssimes gràcies, Dolors.